

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 76. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207709085888/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Thi hvor erobrer Svaghed Troens Skjold?
 Hvor vinder Hjertet dette stærke Pandser,
 Der rolig fanger alle Dødens Landser
 Og værner Graven selv med Livets Vold?
 Ei fødes denne Tro af Drift og Sandser,
 Af Tanker ei, der staae i Tidens Sold,
 Af Villien ei — kun Bønnen kan den bringe;
 Men hvilken Kraft udfolder Aandens Vinge?

Kast Byrden bort! Kast Vægten af din Sjæl!
 Stæng Sorgen ude fra dit Hjertes Kammer!
 Løft høit dit Blik og dybt i Støvet knæll
 Glem Alting — og i Alting glem dig selv,
 Al Livets Herlighed og al dets Jammer!
 Hvad da kun halv bevidst din Læbe stammer,
 Mens Tanken bader sig i hellig Lyst,
 Er Gudens Stemme bag dit eget Bryst.

Ja, kun i Bønnens Kamp vi Troen vinde,
 Og Livets dunkle Taage synker vel
 Fra Aandens slørbedækte Blik som Skæl,
 Om ikke før, saa dog med Livets Minde.
 Døg bort! Til disse Tanker nu Farvel,
 Og atter til D i o n e, vor Veninde!
 De sidste sømme Ord, som C h a r l e s skrev,
 Nu møde hendes Øie fra hans Brev:

Det aner mig, at aldrig meer vi mødes,
 Min Skjæbnes Udgang alt mit Hjerte veed.
 Det Haab, der fødtes med din Kjærlighed,
 Skal aldrig mere ved dit Smil gjenfødes.
 En Nat, hvis Slør af ingen Morgen rødes,
 Snart paa mit brystne Øie synker ned,
 Og Ingen Drøm vil mere Sjælen varme,
 Som Elskovs svundne Drøm i dine Arme.

O, maatte denne Sorg min Skyld udslette,
 Saa at min Angerstaare Naade fandt!
 O, at dit Blik som Kjærlighedens Pant,
 Mit Hjertes tunge Byrde maatte lette!
 Dog være det min Straf, at ogsaa dette
 Var lukket for mig, da Livets Syner svandt.
 Til Kamp jeg gaaer — Men du? For dig jeg svarer!
 Jeg veed det vist, mit Minde du bevarer.